

❧ Prolog ❧

„¡Oy caramba!“ řekl by papoušek, kdyby vyprávění slyšel.

On však patřil k příběhu. Uvidíme, co na to řeknete vy.

Ponořme se do mytického příběhu původu souhvězdí bohyně lovu a Měsíce, dnes známého jako Plejády. Historie se datuje do dávné minulosti – do vesnice na ostrově Hirta zmítané boji mezi dobrem a zlem. Bitvy se zúčastnili i kouzelníci z vedlejší pobřežní vesničky s tajuplným názvem ve starém jazyce, ve kterém není možno lhát.

SECNEUQES NOCNEESEROFNU

Někteří tvrdí, že je to popis místa, kde je to do kopce, anebo tam prší. Pravdou je jen to, že vesnička je jediným možným rodištěm papouška Caramby, jehož kouzelník má nastolit změnu. Kdyby se papoušek narodil již dříve, mohlo všechno dopadnout úplně jinak.

Všudypřítomná a velice mocná temnota, Peruviel – čiré zlo, stála na straně smutku a utrpení. Byl to stín všech hříchů, oblak veškerých černých duší a skutků, které ji stvořily. Na straně dobra se do bitvy zapojili ti nejmocnější kouzelníci, které doprovázely jejich zvířecí pomocníci. Jedině tak měli naději Peruviel porazit a vrátit radost do svých domovů.

Jak bitva pokračovala, temnotě ubývali černokněžníci a bytosti z armády zotročených. Rodině Meldona, hlavního kouzelníka, docházely krom pomocníků také síly. Ani jeho drak Redael s celou svou letkou to neměl jednoduché. Po jejich boku statečně bojovala celá Meldonova rodina. Hrdě se k nim připojili i méně mocní čarodějové.

Uprostřed boje však temnota zdvihla do vzduchu černý krystal, s jehož pomocí vyslala svoji nejsilnější kletbu. Kámen

vysál značnou energii z ní samotné, avšak znásobil její prokletí.

Meldonovu rodinu i její věrné pomocníky temnota nemilosrdně rozprášila. Vlka Derika, zvíře Meldonovy dcery Canis, kouzlo odmrstilo do nedalekého Mlžného mechového háje, známého také jako Háj. Canis zůstala ležet uprostřed trosek vesnice zraněná a zasažená jeho ztrátou. Kletba ji tak oslabila, že neviděla, jak draky pohltit portál. Nemohla spatřit ani to, jak její otec podlehl svým zraněním. A nepostřehla ani konec jeho draka, Redaela, který na rozdíl od ostatních zůstal zakletý někde v tomto světě.

Jejím zrakům uniklo i to, jak se čaroděj Brusse, nejodvážnější z připojivších se kouzelníků, ztratil v tom zmatku někde v mlze na kraji lesa. Ze všech, kteří bojovali po jejím boku, přežila sama.

Kamenem posílená kletba překlopila vítězství v bitvě na stranu temnoty. Její armáda však byla těž rozprášena. Odletěla se tedy ukrýt a nabrat sílu z budoucích hříchů k dalšímu útoku. Bitva, respektive krystal, ji značně oslabil.

V minutě, ve které se usadil prach, přeživší spatřili, že z vesnice nic nezbylo. Poražené bytosti s malým „b“, protože se jednalo o drobné osůbky podobné mrňavým a zelenavým lidem se špičatýma ušima, se proto přestěhovaly na pobřeží do vedlejší vesničky s tajuplným názvem a žily tam bok po boku s dalšími malými bytostmi, které jim odsud přišly na pomoc. Jen Canis se odebrala truchlit nad ztrátou rodiny a svého vlka Derika do Nešťastného zámku na břeh Jezera slz.

A tak přeživší malé bytosti, však větší než miniaturní skřítki, dlouhá léta na něco čekaly. Sama obloha jim našeptávala věci budoucí při každém východu slunce. Tajuplnost okamžiku doplňovala vševedoucí mlha, která seděla v části lesa poblíž vesničky...

Ranní nebeská zpráva malé bytosti, žijící na planetě Zemi kdysi dávno před lidmi, natolik uklidňovala, že rychle zapomněly na hrůzy bitvy s temnotou. Nebylo však z jejich strany žádného činu, aby se zlé temnoty jednou provždy zbavily a předešly jejímu návratu.

To se však mělo změnit! Nicméně to neměl být čin přeživšího kouzelníka Herma z pobřežní vesničky, nebo jeho nového šamana Figona. Ten krok, který měl nastolit změnu, musel učinit Sñilex. Sám nadevše miloval příběhy, protože často přemýšlel nad tím, jaký je vlastně ten jeho. Ten nastínila už doba, kdy si jej vybral ve stejný den narozený papoušek Caramba kvůli Sñilexovým skrytým schopnostem. Na papouška zvláštní jméno, že? Ale musíme vzít v potaz, že se tak jmenuje, jelikož nikdy nic jiného neřekl...